त्रत्र पूर्वरागाक्तानामभिलाषादीनामनेक्तानाञ्चाङ्गामाष्ठ-वादीनामपि दशानामुभयेषामणुभयत्र सम्भवेऽपि चिरन्तन-प्रसिद्धा विविच्य प्रतिपादनं ॥

श्रय करुणः।

(२२४) यूनोरेकतरिसान् गतवित लोकान्तरं पुनर्लभ्ये॥ विमनायते यदैकस्तदा भवेत् करूणविप्रलम्भाख्यः।

यथा कादम्बर्थां पुण्डरीकम हाश्वेता वत्तानो ॥

पुनरलभे प्ररीरान्तरेण वा लभे तु कर्णाख एव रसः।
किञ्चाचाकाप्रम् स्वतीभाषानन्तरमेव प्रक्रारः। मङ्गमप्रत्याप्रया रतेरद्भवात्। त्रयन्तु "करूणः" दत्यभियुक्ता मन्यन्ते। यचाच
"मङ्गमप्रत्याप्रानन्तरमपि भवता विप्रलम्भग्रङ्कारस्य प्रवासास्थो
भेद एव दति" केचिदाङः। तदन्ये मर्ण्यूपविभेषसम्भवाद्भिसमिप मन्यन्ते। त्रथ समीगः॥

(२२५) दर्शनस्पर्शनादीनि निषेवेते विचासिनै।।। यचान्रक्तावन्यान्यं सम्भागोऽयमुदाहृतः।

त्रादिशब्दादन्यान्याधरपाननुम्बनादयः। यथा। "ग्रून्यं वामगृहमित्यादि"।

(२२६) संख्यातुमग्रकातया चुम्बनपरिरकानादिबद्धभेदात्॥ त्रयमेक एव धीरैः कथितः सन्धागग्रहङ्गारः। तत्र स्वाहतुषद्धं चन्द्रादित्या तथास्तमयः॥ जनकेन्विनविद्यारप्रभातमधुपानयामिनीप्रस्थतिः। त्रमुन्वेपनभूषाद्या वाच्यं ग्रुचि मध्यमन्यच्य॥